

se, seriò prohibere, ac severè punire velle, perspicuè testantur, Exod. 20. Psal. 5. & 11. Zach. 8. &c.

2. Haëtenus igitur sententiæ nostræ non malè congruunt: si quidem in solis verbis hæreamus. Inter quas tamen re ipsa plurimùm interesse, postea suo loco clarè liquebit, quando ad ipsam divinæ *permissionis* descriptionem veniemus. Hanc enim tu, cum aliis quibusdam Doëtoribus nostris, revera in (6) effectivam, sive *energeticam*, Dei voluntatem transformas: per quam, scilicet, Deus homines ad peccandum inevitabiliter destinet; atque ita efficaciter ipsa peccata decernat, imò etiam ita procuret (sic enim loqui soles) ut fieri aliter non possit, quin homines hujus decreti vi peccent. Talem autem ego peccati *permissionem* Deo minimè tribuendam puto: quippe quam & justitiæ, & sapientiæ, & bonitati divinæ, planè repugnare; adeoque toti Religioni contrariam, sive omni veræ pietati pestiferam esse firmissimè credo: prout (7) infra, cum Deo, facilè probabitur. Ubi & illud plenius exponetur, voluntatem Dei (8) veram in ipsa quidem permissione, (9) non autem in re permessa, hoc est, in ipso peccato, efficaciter occupari: nec proinde ex eo, quòd Deus peccata fieri permittit, ipsum hæc fieri velle, ullatenus concludendum esse.

6) Non effectivam, sed tamen efficacem, latè sumto vocabulo. Neq; enim doceo, Deum permittendo efficere peccatum: sed doceo, quum Deus permittit peccatum, fieri aliter non posse, quin fiat peccatum.

7) Eò igitur differam responsionem.

8) An igitur statuis voluntatem aliquam Dei non veram?

9) At quomodo ista duo possunt divelli, quum sint relata?

SECTIO VII.

Iterum de voluntate Dei conditionata, &c.

NOTA PISCATORIS.

P Ag. 61. Thes. 23. & 24. Hic rursus stabilitur voluntas Dei conditionalis, & desiderium. Vide supra notas ad pag. 58.

RESPONSIO VORSTII.

NOTÆ PISCATORIS.

1) Sed non rectè intellecto.

2) Notetur igitur.

3) Nempe propriè dictum.

Quum nihil hîc à te novi afferatur, remitto & ego Lectorem ad ea, quæ supra pro voluntate Dei *conditionata*, proque ejusdem vero *desiderio*, in negotio nostræ salutis, ex ipso Dei (1) verbo disserui. Tantùm moneo, ut hæc utraque mea thesis, quam hîc allegas, ac perstringis, non modò seorsim per se diligenter consideretur; sed & cum iis, quæ supra disputata sunt, quæque in notis meis ampliùs exposui, sedulò conferatur.

Ita veritas earum clarè satis elucefcet. Interim (2) notatu dignum est, te nec voluntatem conditionalem, nec (3) desiderium in Deo revera ullum agnoscere.

SECTIO